

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.299 van 20 juni 2002
in de zaak A. 111.455/VII-24.823.**

In zake : 1. de v.z.w. ZUID-VLAAMSE-NATUUR &
 MILIEUKOEPEL,
 2. Frans COOPMAN,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaten P. VANDECASTEELE en R. BACKAERT,
 kantoor houdende te HARELBEKE,
 Noordstraat 7

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20.

tussenkommende partij :

1. de n.v. DEVAMIX,
2. de n.v. B.S.V.
die woonplaats kiezen bij
Advocaten I. LARMUSEAU, P. DE SMEDT en
B. ROELANDTS,
kantoor houdende te GENT,
Visserij 157 A.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. ZUID-VLAAMSE
NATUUR & MILIEUKOEPEL en Frans COOPMAN op 12 oktober 2001 hebben
ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van
de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 9 augustus 2001 waarbij hun
beroepen aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de
provincieraad van West-Vlaanderen van 15 februari 2001 houdende het verlenen van
de vergunning aan de n.v. DEVAMIX / n.v. B.S.V., om een inrichting te exploiteren
voor het biologisch zuiveren van niet gevaarlijke verontreinigde gronden en het
recycleren van inerte afval, gelegen te Beneluxlaan z/n, 8530 Harelbeke (Stasegem)
gedeeltelijk gegrond worden verklaard;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 april 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VANDECASTEELE die verschijnt voor de verzoekende partijen, van advocaat F. DE BISSCHOP die, loco advocaat I. LAUREYS verschijnt voor de verwerende partij en van advocaat R. SLABBINCK die, loco advocaten I. LARMUSEAU, P. DE SMEDT en B. ROELANDTS verschijnt voor de tussenkomenende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 5 november 2001 de n.v. DEVAMIX en de n.v. B.S.V. aan wie de bestreden vergunning werd verleend, vragen om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat hun verzoek kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. De tussenkomenende partijen dienen op 1 oktober 2000 samen één aanvraag in voor een milieuvergunning van klasse 1 om aan de Beneluxlaan z/n te Harelbeke op bepaalde percelen enerzijds een inrichting te exploiteren voor het opslaan en bewerken van afvalstoffen en recuperatiemateriaal door middel van bioremediatie en anderzijds een inrichting te exploiteren voor het biologisch zuiveren van niet-gevaarlijke verontreinigde gronden en het recycleren van inerte afvalstoffen.

De inrichting is gepland in een gebied voor milieubelastende industrie volgens het gewestplan Kortrijk.

Gedurende het openbaar onderzoek worden 364 bezwaren ingediend, die in essentie betrekking hebben op diverse vormen van hinder, op het gevaar voor bodemverontreiniging en grondwatervervuiling en wegens de ligging op 400 meter stroomopwaarts van een innamepunt uit het kanaal voor drinkwaterproductie.

De in eerste aanleg gegeven adviezen zijn verdeeld gunstig en ongunstig.

2.2. Met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 15 februari 2001 wordt de vergunning voor de inrichting voor het opslaan en bewerken van afvalstoffen gegeven voor een termijn van twintig jaar en voor de opslag en de biologische verwerking van niet gevaarlijke verontreinigde gronden voor een termijn van één jaar op proef. Het debiet van de bioremediatie-installatie wordt beperkt tot 54.000 ton per jaar.

De volgende bijzondere voorwaarden worden opgelegd:

- een duidelijk rioleringsplan opstellen van afval- en regenwatercircuit;
- lozingsverbod in elk oppervlaktewater;
- een volledig gesloten transportsysteem voor het laden en lossen van schepen en alle voorzorgen nemen zodat geen stoffen in het kanaal terechtkomen;
- vóór het aanvangen van opslag en biologische zuivering van te saneren niet-gevaarlijke verontreinigde gronden, moet met een bodemsaneringsdeskundige en een erkend deskundige inzake “lucht” een rapport voor een proefproject worden opgesteld en binnen de negen maanden aan een aantal instanties worden overgemaakt. Binnen nog eens negen maanden moet een tweede rapport worden opgesteld met daarin verwerkt de ervaringen van het eerste project;
- enkel verontreinigde gronden die als niet-gevaarlijke afvalstof zijn ingedeeld, mogen worden verwerkt met bovendien bepaalde concentratiegrenswaarden; (maxima);
- met BTEX verontreinigde gronden waarin ook vluchtige componenten zitten, moeten worden afgedekt;
- niet-verontreinigde en gereinigde gronden moeten duidelijk worden gescheiden van verontreinigde grond;
- hergebruik van verontreinigde grond moet in overleg met OVAM gebeuren;
- ondoorlatende folie waar biologische reiniging gebeurt;

- opstellen van een noodplan, voor te leggen aan de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening.

2.3. Tegen voormeld vergunningsbesluit volgen administratieve beroepen vanwege de stad Harelbeke, de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening en een aantal particulieren, deze laatste met type-brieven.

Gedurende de beroepsprocedure worden de volgende adviezen gegeven:

- de afdeling stedenbouwkundige vergunningen op 19 april 2001: gunstig voor de inrichting;
- de Vlaamse Milieumaatschappij op 19 april 2001 en op 8 mei 2001: gunstig voor de inrichting, uitsluitend m.b.t. de lozing van huishoudafvalwater op riool en met behoud van de kwetsieuzen bijzondere voorwaarden;
- de OVAM op 27 april 2001 en op 21 mei 2001: gunstig voor de inrichting doch met twee bijkomende bijzondere voorwaarden: opstellen van een akoestische studie en installatie van een wielwasinstallatie, telkens binnen het jaar na de aanvang van de exploitatie;
- de afdeling natuur op 4 mei 2001: ongunstig voor de inrichting wegens onduidelijkheid en onvoldoende garanties tegen eventuele watervervuiling;
- het hoofdbestuur milieuvergunningen: gunstig voor de inrichting mits vier bijkomende bijzondere voorwaarden: geen aanvaarding van verontreinigde gronden met meer dan 500 mg/kg droge stof BTEX-concentratie, op niet-vloeistofdichte grond mag enkel grond worden opgeslagen die voldoet aan de voorwaarden voor vrij gebruik, opstellen van een akoestische studie en installatie van een wielwasinstallatie;
- de afdeling preventieve en sociale gezondheidszorg op 31 mei 2001: gunstig voor één jaar op proef mits behoud van de bijzondere voorwaarden;
- de gewestelijke milieuvergunningscommissie op 1 juni 2001: gunstig voor de inrichting voor een termijn van twintig jaar voor het opslaan en bewerken van afvalstoffen en voor een termijn van drie jaar voor de opslag en biologische verwerking, dit alles met de in eerste aanleg opgelegde bijzondere voorwaarden en de in graad van beroep geadviseerde bijkomende bijzondere voorwaarden.

Het weze opgemerkt dat de tussenkomende partijen met een schrijven van hun raadsman van 8 mei 2001 uitgebreid hebben gerepliceerd op de verschillende administratieve beroepen.

Op de zitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie werden zij overeenkomstig hun verzoek gehoord.

2.4. Met het thans bestreden ministerieel besluit van 9 augustus 2001 worden de administratieve beroepen gedeeltelijk gegrond verklaard. Het voorwerp van de vergunning blijft ongewijzigd, behalve dat de termijn van de vergunning voor de opslag en de biologische verwerking van niet gevaarlijke verontreinigde gronden wordt bepaald op drie jaar i.p.v. één jaar op proef. De bijzondere voorwaarden worden opgesplitst voor de n.v. DEVAMIX en voor de n.v. B.S.V. en aangevuld volgens de uitgebrachte adviezen. Bovendien wordt de aanleg van een geluids-, stof- en groenbuffer opgelegd met o.m. taluds aan de zuid- en westkant van het bedrijfsterrein en aan de kant van de Tragelweg.

De beslissing is in essentie als volgt gemotiveerd :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied voor milieubelastende industrieën volgens het gewestplan Kortrijk (K.B. van 4 november 1977);

Gelet op de ligging van de inrichting gedeeltelijk in industriegebied en gedeeltelijk in reservatiegebied volgens het gewestplan, definitief vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 10 november 1998;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat de inrichting uit twee bedrijven bestaat, de N.V. B.S.V. en de N.V. Devamix, die samen een milieutechnische eenheid vormen;

Overwegende dat Devamix zal instaan voor het aanmaken van mager beton en zandcement, voor het breken en zeven van puingranulaten en voor de handel in bouwstoffen;

Overwegende dat de hoofdactiviteit van B.S.V. erin zal bestaan licht verontreinigde gronden als niet-gevaarlijke afvalstof ingedeeld, biologisch te saneren bij middel van bioremediatie; dat de tweede activiteit erin zal bestaan deze gereinigde gronden terug geschikt te maken voor hergebruik; dat de nevenactiviteit van B.S.V. de tijdelijke opslag zal zijn van niet-gevaarlijke verontreinigde gronden die thermisch dienen behandeld te worden;

Overwegende dat de exploitant de geluidsemisatie zal beperken door de aanleg langs de Beneluxlaan van een talud van zes meter breed en drie meter hoog, met beplanting, en door de aanleg langs de Trakelweg, achter een talud van 1"5 meter hoog met bomen en struiken, van een betonnen keerwand van drie meter hoog met daarbovenop een windscherm van drie meter hoog; dat dit geplaatst zal worden voor de aanvang van de exploitatie; dat het aangewezen is dit als een bijzondere voorwaarde op te leggen;

Overwegende dat inzake geluidshinder het aangewezen is om in een bijzondere voorwaarde op te leggen zodat de breekinstallatie één week mag werken en de daaropvolgende week niet;

Overwegende dat de aard van de inerte afvalstoffen die verwerkt zullen worden in de breekinstallatie, bepalend is om te kunnen voldoen aan de Copro-keuring; dat overeenkomstig de Copro-keuring in de inrichting onverwachte controles en steekproeven zullen genomen worden; dat de exploitant zelf constant controles zal uitvoeren overeenkomstig de Copro-keuring; dat er ook een aantal steekproeven zullen worden uitgevoerd door de Openbare Afvalstof-

fenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest op de breekwerf overeenkomstig VLAREA;

Overwegende dat het bedrijfsterrein ideaal is gelegen naar verkeerscirculatie toe; dat geen dorpskern of uitgesproken woonomgeving rechtstreeks belast wordt;

Overwegende dat de betrokken bedrijven zich in industriegebied zullen bevinden; dat het aldus logisch is dat in de omgeving meer zwaar verkeer zal voorkomen;

Overwegende dat er ook veel transport zal gebeuren via het kanaal; dat de exploitant een contract heeft ondertekend waarbij hij prioriteit heeft in het vervoer van 180.000 ton per schip (kaaimuur);

Overwegende dat het bedrijfsterrein en de omliggende straten met modder dichtgeslibd kunnen raken, veroorzaakt door het aan- en afrijden van vrachtwagens; dat het daarom aangewezen is om als bijzondere voorwaarde een wielwasinstallatie op te leggen zodat de kans op besmeuring van de aan- en afvoerwegen tot een minimum beperkt wordt; dat de exploitant zelf in het vooruitzicht stelt van onder meer een sproei-installatie en bezemwagen voor de openbare weg te voorzien;

Overwegende dat de aanleg en onderhoud van een fietspad zoals het fietspad langsheen de Kanaalweg, niet geëvalueerd kan worden in het kader van dit dossier; dat de slechte toestand hiervan niet ten laste van een bedrijf kan gelegd worden;

Overwegende dat de exploitant een nieuw rioleringsplan heeft overgemaakt als bijlage bij het verweringschrift van 8 mei 2001; dat dit plan aldus effectief is vooraleer met de bouwwerken zal worden gestart;

Overwegende dat het bedrijfsterrein van de N.V. B.S.V. enerzijds en van de N.V. Devamix anderzijds zal verhard zijn; dat deze twee bedrijfsterreinen volledig van elkaar zullen gescheiden zijn door een betonnen keerwand van drie meter hoogte; dat de overgang van het ene bedrijf naar het andere slechts mogelijk zal zijn via een verhoogde verkeersdrempel; dat de beide terreinen in trechtersvorm zullen aangelegd worden; dat de buitenomtrek van beide terreinen ongeveer tachtig centimeter hoger zal liggen dan het centrale afvoerpunt; dat al het regenwater en percolaat van op het bedrijfsterrein van de N.V. B.S.V. enerzijds en al het regenwater van op het bedrijfsterrein van de N.V. Devamix anderzijds ingevolge de trechtersvorm van elk van beide bedrijfsterreinen integraal zal weggeleid worden via het respectievelijke centrale afvoerpunt dat op elk van deze terreinen is aangelegd; dat het regenwater van het centrale afvoerpunt van Devamix in de langsgracht zal worden geloosd die uitkomt op de Pluimbeek, die door middel van sifoning onder het kanaal uitkomt in de Gaverbeek; dat het geloosde water dus niet in het kanaal zal terechtkomen;

Overwegende dat de stedenbouwkundige vergunning de lozing in oppervlaktewater verplicht; dat echter in het bestreden milieuvergunningsbesluit in de tweede bijzondere voorwaarde verboden wordt van in oppervlaktewater te lozen; dat door de N.V. Devamix geloosd wordt in oppervlaktewater; dat dit geloosde water als bedrijfsafvalwater zal moeten beschouwd worden aangezien het regenwater afkomstig van de N.V. Devamix materiaal en bouwstoffen van deze laatste zal bevatten (de gestapelde bouwmaterialen zullen niet overdekt zijn); dat in de milieuvergunningsaanvraag geen aanvraag is voorzien voor lozing van bedrijfsafvalwater; dat de exploitant bijgevolg hiervoor nog de nodige vergunning dient aan te vragen;

Overwegende dat het regenwater en percolaat van op het bedrijfsterrein van de N.V. B.S.V. zal worden afgeleid naar een waterzuiveringsinstallatie met wachtbekken; dat het water afkomstig van het bedrijfsterrein van de N.V. B.S.V. niet zal worden geloosd; dat het water in het wachtbekken door een waterzuiveringsinstallatie zal worden gezuiverd; dat het gezuiverde water zal aangewend worden in de betoncentrale van de N.V. Devamix en in de sproei-installatie; dat men voor de N.V. B.S.V. also van een nullozing kan spreken; dat

het hemelwater van de tankpiste, gelegen op het bedrijfsterrein van de N.V. Devamix eveneens naar de waterzuiveringsinstallatie zal worden geleid;

Overwegende dat er een aparte citerne van 20 m³ zal staan voor de opvang van het percolaat van de thermisch te saneren gronden; dat dit water uit de citerne maandelijks zal bemonsterd worden teneinde uit te maken of het in de eigen waterzuiveringsinstallatie kan worden behandeld; dat wanneer dit niet mogelijk is dit water uit de citerne zal worden opgehaald en bij derden zal verwerkt worden; dat de thermisch te saneren gronden overdekt zullen zijn; dat het regenwater dat van die overdekkingen afkomstig zal zijn, gereinigd zal worden in de afvalzuiveringsinstallatie;

Overwegende dat volgens de exploitant het wachtbekken voldoende groot zal zijn om bij stortregens het regenwater te stockeren van de N.V. B.S.V. (oorspronkelijk was het wachtbekken bedoeld voor de twee bedrijven Devamix en B.S.V.); dat er volgens de exploitant geen overstroming mogelijk zou zijn in geval van stortregens; dat er geen aansluiting zal zijn tussen het wachtbekken en de riolering; dat er bij stortregens ook geen lozing zal zijn van het wachtbekken in het kanaal; dat er geen mobiele opvangbekkens zullen zijn;

Overwegende dat er wel aanzuiging uit het kanaal zal zijn in geval van te weinig water in het wachtbekken, maar dat dit met een terugslagklep zal verbonden zijn; dat dus zeker geen water vanuit het bedrijf in het kanaal terecht zal kunnen komen;

Overwegende dat er geen overloop zal zijn van de citerne van 20 m³ aangezien dit enkel percolaatwater van de thermisch te reinigen gronden zal opvangen en niet het regenwater; dat er dus geen lozing hiervan zal zijn op de riolering;

Overwegende dat het huishoudelijk afvalwater in de riolering zal geloosd worden; dat dit ook in de milieuvergunningsaanvraag was aangevraagd;

Overwegende dat biologisch of thermisch te saneren gronden niet per schip zullen worden aangevoerd; dat de laadruimtes van het schip alzo niet kunnen verontreinigd zijn; dat dus ook geen reiniging van de laadruimtes van de schepen nodig zal zijn;

Overwegende dat de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening op vierhonderd meter stroomafwaarts van de inrichting in het, kanaal Bossuyt-Kortrijk water onttrekt om drinkwater te produceren;

Overwegende dat de nabijheid van het drinkwaterproductiecentrum een beheersbaar risico uitmaakt; dat dit risico kan beheerst worden door:

- het noodplan dat opgemaakt is in samenwerking met de VMW en op de hoorzitting van 1 juni 2001 is overhandigd,
- een zorgvuldig bedrijfs- en milieubeheer (cf. het dwarsprofiel van de bodem waarop de bioremediatie zal plaatsvinden, de peilbuizen op en buiten het bedrijfsterrein om het grondwater permanent te kunnen controleren, het gebruik van een volledig gesloten transportsysteem bij afvoer per schip van thermisch te saneren gronden);

Overwegende dat de gronden afkomstig zijn van bodemsaneringen van tankstations of gelijkaardige bedrijven, hoofdzakelijk met koolwaterstoffen verontreinigd;

Overwegende dat de exploitant met gelijkaardige bedrijven die inrichtingen/aktiviteiten bedoelt die gebruik maken van een ondergrondse of bovengrondse, lekkende tank; dat de aard van de verontreiniging van de aangeboden gronden in wezen steeds op voorhand zal zijn gekend aangezien de te saneren gronden afkomstig zullen zijn van bodemsaneringswerken die overeenkomstig het Bodemsaneringsdecreet dienen te worden uitgevoerd, en waaraan dus twee bodemonderzoeken met bodemanalyses, namelijk een beschrijvend en een oriënterend onderzoek, zullen zijn voorafgegaan; dat een derde analyse in de acceptatiezone zal gebeuren door een firma die hierin gespecialiseerd is, namelijk de N.V. Servaco;

Overwegende dat de aanvaardingscriteria voor de gronden zijn gebaseerd op studies van bedrijven die dezelfde activiteiten uitvoeren; dat deze criteria zijn verfijnd door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest en verwerkt zijn in het vergunningsbesluit (concentratie aan extraheerbare mineralen KWS kleiner of gelijk aan 2% droge stof, totale concentratie oplosmiddelen KWS kleiner of gelijk aan 1% droge stof, concentratie totaal extraheerbare organochloorverbindingen kleiner dan 1.000 mg/kg droge stof); dat de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest in zijn advies bij het beroep nog een verfijning opstelt, namelijk de BTEX-concentratie mag niet groter zijn dan 500 mg/kg droge stof; dat dit als bijzondere voorwaarde aan het bestreden besluit wordt toegevoegd;

Overwegende dat de analyses van de aangeboden verontreinigde gronden door de N.V. Servaco zullen gebeuren; dat de exploitant bij zijn verweringschrift van 8 mei 2001 een attest heeft toegevoegd van deze firma Servaco dat zij die analyses wel binnen de 48 uur kan uitvoeren en rapporteren conform de opgelegde methodieken; dat alzo niet-conforme gronden van het terrein kunnen afgevoerd worden binnen de 48 uren;

Overwegende dat de acceptatiezone duidelijk afgebakend is in de brochure van de infovergadering van 17 maart 2001 en op het plan toegevoegd bij de milieuvergunningsaanvraag; dat deze zone zich op het terrein van de N.V. B.S.V. zal bevinden; dat dit ongeveer 80 meter op 15 meter groot zal zijn; dat deze zone bijna volledig afgedekt zal zijn (behalve het compartiment dat laatst aangesproken is en nog niet vol is);

Overwegende dat de N.V. B.S.V. er alle belang bij heeft dat de biologisch te remediëren gronden perfect gescheiden zullen blijven van de thermisch te saneren gronden; dat namelijk gronden waar een thermisch te saneren restverontreiniging blijft, niet door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest voor hergebruik zullen worden vrijgegeven;

Overwegende dat een tijdelijke opslagplaats, voor thermisch te saneren gronden noodzakelijk zou zijn aangezien het bij saneringen niet altijd even eenvoudig te organiseren is om deze gronden van op de te saneren site rechtstreeks naar de uiteindelijke bestemming (op dit moment zou dit enkel Rotterdam zijn) te brengen;

Overwegende dat als een vracht moet worden teruggevoerd omdat ze onaanvaardbare stoffen zou bevatten volgens de bijkomende analyses uitgevoerd door de firma Servaco (in tegenstelling tot wat blijkt uit de resultaten van de monsters genomen in het kader van het oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek), deze vracht zal weggevoerd worden per schip uiterlijk 48 uren na het aanbieden van de grond bij de N.V. B.S.V. en dit op kosten van diegene die deze grond heeft aangeboden;

Overwegende dat enkel niet-inerte afvalstoffen volgens artikel 5.2.2.4.2 van titel II van het Vlarem dienen opgeslagen te worden op een vloeistofdichte vloer; dat op het bedrijfsterrein van de N.V. Devamix de opslag van gesorteerde en gezuiverde minerale stoffen (zoals zand, steen en grond) zal gebeuren op een vloeistofdichte betonvloer; dat op het bedrijfsterrein van de N.V. B.S.V. de verontreinigde grond zal worden opgeslagen op een onderlaag die een HDPE-folie van 2,5 mm zal bevatten conform artikel 5.2.4.3.3 paragraaf 3 van titel II van het Vlarem; dat dit momenteel de best beschikbare techniek is;

Overwegende dat de exploitant peilbuizen zal plaatsen op en buiten zijn bedrijfsterrein om op elk moment de kwaliteit van het grondwater te kunnen controleren;

Overwegende dat door gebruik te maken van een sproei-installatie bij droge weersomstandigheden de kans op stofhinder tot een minimum gereduceerd zal worden; dat de grond bovendien een zekere hoeveelheid vocht bevat zodat de

kans op verstuiving steeds minimaal is; dat alzo het stof niet zo direct zal terechtkomen in het drinkwater;

Overwegende dat volgens de exploitant het laden van verontreinigde gronden niet zal gebeuren met het systeem van flappen (overhangend op de oever), maar met een volledig gesloten transportsysteem;

Overwegende dat de biologisch te verwerken gronden geregeld zullen moeten belucht worden waardoor een hoeveelheid koolwaterstoffen in de omgevingslucht zullen worden geloosd;

Overwegende dat de woonomgeving op 200 meter afstand ligt ten westen van het bedrijfsterrein van de twee toekomstige bedrijven; dat de overheersende windrichting de zuid-westelijke windrichting is; dat bijgevolg het risico op geurhinder beperkt is;

Overwegende dat de exploitanten beweren dat ze geurhinder minutieus zullen controleren; dat ze reeds contact hebben opgenomen met de firma Dräger; dat deze laatst genoemde firma 'korteduurproefbuisjes' verhandelt als eenvoudige methode om de lucht te analyseren op eventuele aanwezigheid van gechloreerde koolwaterstoffen;

Overwegende dat men best in een bijzondere voorwaarde oplegt dat er een register dient aangelegd te worden met de metingen van de vrijgekomen gassen bij bioremediatie evenals de data van vervangingen van de actieve koolfilter;

Overwegende dat de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest vorig jaar in samenwerking met de Vito een controle-actie gedaan heeft bij de grondreinigingscentra; dat volgens voorlopige resultaten duidelijk is aangetoond dat er nog grote concentraties aan vluchtige componenten in de verontreinigde gronden kunnen aanwezig zijn; dat uit deze voorlopige studie duidelijk geworden is dat de methode voor het biologisch reinigen van verontreinigde gronden in open lucht zeker geen BBT is; dat deze werkwijze enkel een verschuiving is van verontreiniging van het compartiment bodem naar lucht; dat volgens deze voorlopige studie de verontreinigde gronden met een concentratie aan BTEX boven de 500 mg/kg droge stof moeten behandeld worden in een gesloten loods met biofilter; dat we daarom best een bijzondere voorwaarde opleggen waarin dat gronden die verontreinigd zijn met BTEX met een concentratie boven de 500 mg/kg droge stof niet mogen aanvaard worden;

Overwegende dat de exploitant er op wijst dat de technieken om grond, verontreinigd met vluchtige polluenten, te reinigen nog in volle evolutie zijn; dat hieromtrent een studie gebeurt door het VITO; dat de resultaten van deze studie eind 2001 kenbaar zullen zijn; dat, als uit deze studie blijkt dat er betere technieken beschikbaar zijn, de exploitant er toe gehouden is om deze toe te passen;

Overwegende dat het uitvoeren van een volledig akoestisch onderzoek is aangewezen, gelet op de aanwezige bewoning ten zuidwesten van de inrichting en de aard van de uitgevoerde activiteiten;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 30 paragraaf 4 van titel I van het Vlareem er geen proefvergunning voor bioremediatie had mogen gegeven worden aangezien voor dit laatste een verharding nodig is waarvoor een bouwvergunning vereist is; dat dus van de proefvergunning moet afgezien worden; dat vanuit dezelfde overwegingen daarom een vergunning voor beperkte termijn van drie jaar kan worden voorzien; dat in een bijzondere voorwaarde wordt opgelegd om na anderhalf jaar opslag en biologische verwerking van niet gevaarlijke verontreinigde gronden, een evaluatie te doen;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de beroepen gedeeltelijk gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te wijzigen;"

De opgelegde bijzondere voorwaarden zijn de volgende :

" (a) **voor de N.V. Devamix :**

- 1) Een duidelijk rioleringsplan van het afval- en regenwatercircuit dient binnen een termijn van drie maanden opgestuurd te worden naar de bestendige deputatie, de afdelingen Milieuvergunningen en Milieu-inspectie, de Vlaamse Milieumaatschappij en het college van burgemeester en schepenen;
- 2) Elke lozing in het kanaal van Kortrijk-Bossuit is verboden;
- 3) Enkel grond die voldoet aan de voorwaarden voor vrij gebruik van grond mag op niet-vloeistofdichte vloer worden opgeslagen;
- 4) De breekinstallatie mag slechts alternerend werken : één week werken en de daaropvolgende week niet;
- 5) Een wielwasinstallatie moet worden geïnstalleerd;

(b) **voor de N.V. B.S.V. :**

- 1) Een duidelijk rioleringsplan van het afval- en regenwatercircuit dient binnen een termijn van drie maanden opgestuurd te worden naar de bestendige deputatie, de afdelingen Milieuvergunningen en Milieu-inspectie, de Vlaamse Milieumaatschappij en het college van burgemeester en schepenen;
- 2) Elke lozing in het kanaal van Kortrijk-Bossuit en andere oppervlaktewateren is verboden;
- 3) De exploitant dient alle voorzorgen te nemen zodat er geen stoffen in het kanaal terechtkomen : het lossen en laden van schepen dient te gebeuren bij middel van een volledig gesloten transportsysteem;
- 4) Vooraleer de opslag en biologische zuivering van te saneren niet gevaarlijke verontreinigde gronden aan te vatten dient de exploitant in samenwerking met een 'bodemsaneringsdeskundige' en een erkend deskundige 'lucht' een rapport op te stellen voor een proefproject: het rapport dient volgende gegevens te bevatten:
 - Aard van de verontreinigde gronden (met maximum toelaatbare concentraties aan verontreinigde stoffen in de te saneren gronden); tevens zullen deze gegevens dienen als acceptatiecriteria; dit zowel voor de gronden die enkel overgeslagen worden als deze die verwerkt zullen worden;
 - De hoeveelheid die per dag en per maand zullen of kunnen verwerkt worden;
 - Werkplan met precieze beschrijving van de installaties en uitvoeringswijze;
 - De maatregelen die noodzakelijk zijn om de luchtemissies tot een voor de omgeving aanvaardbaar niveau te beperken;
 - De duur van het proefproject dient vastgesteld te worden in overleg met de deskundigen;
 - Een algemene conclusie met aanbevelingen en eventueel te nemen bijkomende maatregelen;

Het rapport dient binnen een termijn van negen maand te worden opgestuurd naar de vergunningverlenende overheid, het college van burgemeester en schepenen, de Openbare Afvalstoffenmaatschappij, de Vlaamse Milieumaatschappij, de Gezondheidsinspectie en de afdelingen Milieuvergunningen en Milieu-inspectie; daarna dient er een tweede rapport opgemaakt te worden binnen een termijn van negen maand met daar de eerste ervaringen in verwerkt; dit rapport dient ook opgestuurd te worden naar bovenstaande diensten;

- 5) Enkel verontreinigde gronden die als niet-gevaarlijke afvalstof zijn ingedeeld mogen behandeld worden op de inrichting, bovendien dient voor de aangevoerde gronden aan de volgende concentratiegrensvoorwaarden te worden voldaan :
 - Extraheerbare mineralen $KWS \leq 2 \% DS$;

- Totaal oplosmiddelen KWS $\leq 1\%$ DS;
 - Totaal extraheerbare organochloorverbindingen $< 1.000\text{mg/kg DS}$;
- 6) Gronden welke verontreinigd zijn met BTEX, waarin ook vluchtige componenten zitten, dienen afgedekt te worden;
 - 7) Gronden met een BTEX-concentratie boven de 500 mg/kg droge stof mogen niet worden aanvaard; Enkel grond die voldoet aan de voorwaarden voor vrij gebruik van grond mag op niet-vloeistofdichte vloer worden opgeslagen;
 - 8) Niet-verontreinigde grond (dit is grond welke voldoet aan de voorwaarden voor vrij gebruik van grond) en gereinigde grond dienen duidelijk afgescheiden opgeslagen te worden van verontreinigde grond;
 - 9) Het hergebruik van de gereinigde grond dient in overleg met de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest te gebeuren;
 - 10) De folie waar de biologische reiniging gebeurt dient ondoorlatend te zijn;
 - 11) Er dient een register aangelegd te worden met de volgende data in :
 - Metingen van de vrijgekomen gassen bij bioremediatie;
 - Data van vervangingen van actieve koolfilter;
 - 12) Er dient een noodplan opgesteld te worden en voorgelegd te worden aan de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening;
 - 13) Een wielwasinstallatie moet worden geïnstalleerd.
- c) **voor beide inrichtingen**
- 1) voor de aanvang van de eigenlijke exploitatie dient er omheen de twee inrichtingen een geluids-, stof- en groenbuffer te worden aangelegd. Voor de aanleg hiervan gelden, aanvullend op de bepalingen van artikel 5.2.1.5. § 5 van titel II van het Vlarem, volgende karakteristieken :
 - aan de zuidkant van het bedrijfsterrein (kant Zwevegem) dient er een talud te worden aangelegd met een breedte van zes meter en een hoogte van 3 meter, beplant met streekeigen groen
 - aan de westkant van het bedrijfsterrein (kant Beneluxbrug) dient er een talud aangelegd te worden met een breedte van zes meter en een hoogte van 3 meter, beplant met streekeigen groen
 - aan de kant van de Tragelweg wordt het bestaande groenscherm intact gehouden of vervolledigd conform de bepalingen vervat in artikel 5.2.1.5. § 5 van titel II van het Vlarem. Achter dit groenscherm wordt een talud aangelegd van vier meter breed en twee meter hoog, beplant met streekeigen groen. Op het talud wordt een groen, geluidswerend kunststofscherms geplaatst van eveneens drie meter hoog.
 - 2) binnen de vier maand na aanvang van de eigenlijke exploitatie, wordt er door een erkend deskundige in de discipline 'geluid' een volledig akoestisch onderzoek uitgevoerd. Dit onderzoek omvat een periode waarin er een maximaal geproduceerd op de twee inrichtingen (met o.m. puinbreker in werking). Het rapport wordt ter beoordeling overgemaakt aan de afdelingen Milieuvergunningen en Milieu-inspectie, de Bestendige Deputatie en het College van burgemeester en schepenen";

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat, vooraleer de aangevoerde middelen te weerleggen, de tussenkomende partijen opwerpen dat de middelen te vaag zijn en dat niet wordt aangetoond welke rechtsregels op welke wijze zouden geschonden zijn en dat zij daaruit afleiden dat tot de onontvankelijkheid van de gehele vordering moet worden besloten;

3.1.2. Overwegende dat uit de hiernavolgende bespreking van de aangevoerde middelen blijkt dat de opgeworpen exceptie niet kan worden aangenomen;

3.2.1. Overwegende dat tweede verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat in het verzoekschrift het middel als volgt wordt geadstrueerd :

Eerste onderdeel : gebrek aan uitdrukkelijke motivering.

Het bestreden besluit is niet uitdrukkelijk gemotiveerd, nu niet blijkt waarom het ongunstige advies van de afdeling natuur en de voorwaardelijk gunstige adviezen van de V.M.M., OVAM, de afdeling milieuvergunningen en de gewestelijke milieuvergunningscommissie niet werden gevolgd.

De loutere verwijzing naar die adviezen is niet voldoende, uit de beslissing moet blijken waarom ze niet werden gevolgd.

Tweede onderdeel : gebrekkige motivering.

Artikel 30, §5, van Vlarem I voorziet dat de "best beschikbare technieken" (hierna "BBT") moeten worden nagestreefd.

In het bestreden besluit wordt echter gesteld dat bij controles in grondreinigingscentra bleek dat er in verontreinigde gronden nog grote concentraties aan vluchtige componenten aanwezig kunnen zijn.

Ook wordt overwogen dat biologische reiniging in open lucht zeker geen BBT is, maar enkel de verontreiniging van de grond naar de lucht verschuift.

Artikel 30bis, §1, 5°, van Vlarem I voorziet dat emissiegrenswaarden voor de verontreinigde stoffen moeten worden vastgesteld, hetgeen in casu niet is gebeurd.

De motivering is op een aantal punten onvoldoende precies :

- waar inzake geluidshinder enkel wordt overwogen dat een bijzondere voorwaarde is aangewezen, volgens dewelke de breekinstallatie één week op twee mag werken, zonder daarbij van een maximum dB melding te maken en waar inzake geurhinder slechts wordt overwogen dat deze beperkt zal zijn gezien de overheersend zuidwestelijke windrichting; dat is geen vast gegeven en wat met de overige dagen ?
- er is geen omschrijving van "niet gevaarlijke verontreinigde gronden", geen normering inzake de exploitatie van de betonmolen, geen normering inzake maximum geluidshinder in dB hetgeen in strijd is met artikel 4.1.3.2. van Vlarem II, geen vermelding van de MER-plicht, geen garanties of antwoorden over de deskundigheid van personeel, geen mededeling van milieuvergunningen van andere "grondreinigingscentra waarnaar nochtans op pagina 13 en 15 van het bestreden besluit wordt verwezen;
- er zijn onduidelijkheden betreffende de herkomst en de verontreiniging van de te zuiveren grond en betreffende de aard van de te verwerken inerte afvalstoffen; er is "geen situering in het gewestplan (aanpalende gebieden woonzone ? natuurgebied ?)" en in strijd met artikel 8.2.1.2. en artikel 14 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp- gewestplannen en de gewestplannen (Inrichtingsbesluit") is er geen situering van de bufferzone.

Derde onderdeel : de motivering is tegenstrijdig.

- Op pagina 9 van het bestreden besluit wordt overwogen dat het bedrijfsterrein ideaal is gesitueerd inzake verkeerscirculatie omdat er geen dorpskern of uitgesproken woonomgeving rechtstreeks wordt belast. Op pagina 15 wordt toegegeven dat zich een woonomgeving bevindt op 200 meter ten westen van de toekomstige bedrijven.
- Op pagina 12 wordt zeer algemeen verwezen naar een naderhand opgemaakt noodplan en op pagina 16 wordt besloten dat een noodplan moet worden opgesteld en voorgelegd;

3.2.2. Overwegende dat in haar nota de verwerende partij in essentie het volgende antwoordt :

Eerste onderdeel

De genoemde voorwaardelijk gunstige adviezen werden geheel of gedeeltelijk gevolgd door de minister, nu het voorbehoud telkens de duur van de vergunning of de herleiding van de risico's op overdreven milieuhinder betrof.

In het besluit wordt gemotiveerd dat de vergunning voor een kortere duur wordt gegeven omdat een proefvergunning om technisch-juridische redenen niet mogelijk was. De toegevoegde bijzondere voorwaarden blijken ook uit voormelde adviezen te komen.

Het enig ongunstig en bovendien niet eens verplicht advies komt van de afdeling natuur en betreft voornamelijk het voorkomen van oppervlaktewatervervuiling, nl. negatieve gevolgen van de bedrijfsactiviteit voor het nabije kanaal Kortrijk-Bossuyt en het natuurgebied "De Gavers".

In het bestreden besluit wordt van pagina 10 t.e.m. pagina 12 uitgebreid gemotiveerd over de waterproblematiek en die motivering is voldoende om de twijfels uit het ongunstige advies weg te nemen.

Dienaangaande worden bovendien afdwingbare bijzondere milieuvoorwaarden opgelegd.

Tweede onderdeel

Bij controle van andere grondreinigingscentra werd vastgesteld dat min of meer grote hoeveelheden vluchtige componenten in verontreinigde gronden aanwezig kunnen zijn en dat biologische reiniging niet altijd de BBT is. Daarom is nagegaan of de tussenkomende partijen voldoende waarborgen bieden inzake mogelijk hoge emissies van koolwaterstoffen en andere vluchtige componenten.

De minister vond geruststellende elementen in het dossier en heeft zulks gemotiveerd op pagina 13-14 van het bestreden besluit. Bovendien worden bijkomende voorwaarden opgelegd, waaronder de verplichting voor de n.v. B.S.V. om samen met een bodemsaneringsdeskundige en een erkend deskundige "lucht" een uitgebreid rapport op te stellen alvorens de opslag en de reiniging van te saneren niet-gevaarlijke verontreinigde gronden aan te vatten.

Derde onderdeel

Een industrieterrein voor milieubelastende industrie is wel de minst slecht gekozen plaats voor de kwestieuze inrichting. Dat ligt in casu vlakbij de E-17 en het kanaal. Enkel aan de westkant bevindt zich een woonkern achter de Beneluxbrug, op ca. 200 meter. In Vlaanderen is dit bijna ideaal qua hindergevoeligheid.

De overweging dat een noodplan moet worden opgesteld, hetgeen ook is gebeurd, maar dat dit in samenwerking met de VMW moet gebeuren en vóór het beging van de exploitatie aan de VMW moet worden overgemaakt, houdt geen tegenstrijdigheid in;

3.2.3. Overwegende dat de tussenkomende partijen in essentie betogen wat volgt :

Eerste onderdeel

In de overwegingen van het bestreden besluit komt elk onderdeel van de adviezen expliciet aan bod. Samenlezing van de uitvoerige motivering en de uitgebreide bijzondere voorwaarden doet de vraag rijzen waar nog onduidelijkheid of onvoldoende garanties kunnen voorkomen.

Inzake de voorwaardelijk gunstige adviezen, blijkt dat de gesuggereerde voorwaarden telkens als effectieve bijzondere voorwaarde in het bestreden besluit zijn opgenomen.

Tweede onderdeel

- Met de loutere verwijzing zonder meer naar artikel 30bis, §5, van Vlarem I lijkt tweede verzoeker te willen zeggen dat de exploitatie niet op de BBT is gebaseerd.

Als bijzondere voorwaarde is het verbod opgelegd om gronden met een BTEX-verontreiniging boven de 500 mg/kg droge stof te aanvaarden, precies om op dat punt niet in strijd te zijn met de BBT (pagina 16 van het bestreden besluit en bijzondere voorwaarde b) 7).

- Met de loutere verwijzing zonder meer naar artikel 30bis, §2, 5°, van Vlarem I lijkt tweede verzoeker te willen zeggen dat geen emissienormen zijn vastgesteld voor "de verontreinigende stoffen".

Voormeld artikel bepaalt dat vergunningsvoorwaarden dermate moeten worden vastgesteld dat ze emissiegrenswaarden bevatten voor de in bijlage 1.1.2. bij Vlarem II vermelde verontreinigende stoffen, die in significante hoeveelheden uit de betrokken installatie kunnen vrijkomen.

Tweede verzoeker toont niet aan welke verontreinigende stoffen in significante hoeveelheden kunnen vrijkomen en waarvoor géén emissienormen zijn opgelegd. Bovendien zijn qua emissie ook een reeks bijzondere voorwaarden opgelegd, nl. de punten b) 4, 6, 7 en 11 en c)1.

- Volgens tweede verzoeker zouden een aantal overwegingen inzake geluid, geur en artikel (wellicht afdeling) 5.2 van Vlarem II onvoldoende precies zijn. Het is niet duidelijk wat tweede verzoeker precies bedoelt.

In ieder geval krijgen de potentiële geluids- en de potentiële geuremissie middels een aantal overwegingen en bijzondere voorwaarden de volle aandacht in het bestreden besluit. Bovendien zijn de algemene en sectorale voorwaarden van Vlarem II rechtstreeks bindend voor de inrichtingen waarop zij betrekking hebben.

Derde onderdeel

- De overweging dat zich op 200 meter afstand een woonomgeving bevindt, is volstrekt verenigbaar met de overweging dat het bedrijfsterrein ideaal is gelegen naar verkeerscirculatie toe, nu geen dorpskern of uitgesproken woonomgeving rechtstreeks wordt belast. Zij stemmen overeen met de werkelijkheid.
- De in eerste aanleg opgelegde bijzondere voorwaarde van een noodplan was ingevolge het ingesteld administratief beroep niet uitvoerbaar. Toch hebben de tussenkommende partijen al vóór de hoorzitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie een noodplan laten opmaken om aan te tonen dat het risico wel degelijk beheersbaar is. De in het bestreden besluit opnieuw opgelegde voorwaarde werd dus al a priori uitgevoerd door de tussenkommende partijen;

3.2.4.1.1. Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat met de verwerende en de tussenkommende partijen moet worden vastgesteld dat in het

bestreden besluit wordt tegemoet gekomen aan de voorwaardelijk gunstige adviezen, in die zin dat de door die adviesorganen voorgestelde bijzondere voorwaarden effectief worden opgelegd; dat dienvolgens in het bestreden besluit de voorwaardelijk gunstige adviezen lijken te zijn gevolgd, zodat het middel op dit punt prima facie feitelijke grondslag mist;

3.2.4.1.2. Overwegende dat het ongunstig advies van de afdeling natuur van 4 mei 2001 is gericht aan het hoofdbestuur milieuvergunningen en betrekking heeft op de gevaren voor oppervlaktewatervervuiling; dat in essentie erin wordt gesteld dat er onvoldoende duidelijkheid en garanties worden geboden om die vervuiling te vermijden; dat evenwel met een schrijven van 8 mei 2001 de tussenkomende partijen een uitgebreide nota aan de afdeling milieuvergunningen hebben meegedeeld, samen met bijkomende gegevens waaronder een rioleringsplan; dat in haar gunstig advies van 31 mei 2001 de afdeling milieuvergunningen rekening heeft gehouden met die bijkomende gegevens en zij uitgebreid is ingegaan op de problematiek van de voorkoming van watervervuiling; dat de gewestelijke milieuvergunningscommissie in haar gunstig advies en de verwerende partij in het bestreden besluit dat standpunt hebben gevolgd; dat prima facie aldus op afdoende wijze is gemotiveerd waarom het eerder ongunstig advies van de afdeling natuur niet werd gevolgd; dat overigens wordt vastgesteld dat tweede verzoeker zich beperkt tot de vaststelling dat het ongunstig advies van de afdeling natuur niet werd gevolgd, zonder aan te duiden in welk opzicht de nochtans uitgebreide motivering dienaangaande in het bestreden besluit tekort zou schieten; dat op dit punt het eerste onderdeel evenmin ernstig is;

3.2.4.2.1. Overwegende, wat de eerste grief aangevoerd in het tweede onderdeel betreft, dat in het bestreden besluit wordt overwogen dat bij controles in andere grondreinigingscentra grote hoeveelheden vluchtige componenten werden aangetroffen in verontreinigde gronden, dat alsdan biologische zuivering geen BBT is, vermits de vervuiling enkel wordt verschoven van grond naar lucht en dat uit een voorlopige studie blijkt dat vervuilde grond met een BTEX-concentratie boven de 500 mg/kg droge stof best in gesloten loodsen wordt behandeld; dat in zijn grief, die erop neer komt dat de afgifte van de kwestieuze vergunning geen BBT zou uitmaken en aldus een schending van artikel 30bis, § 5, van Vlarem I zou vormen, tweede verzoeker voorbijgaat aan de overweging in het bestreden besluit én aan de bijzondere voorwaarden, volgens dewelke gronden die met BTEX zijn verontreinigd, moeten worden afgedekt en niet mogen worden aanvaard indien de BTEX-

concentratie groter is dan 500 mg/kg droge stof; dat ook inzake andere verontreinigingen concentratiegrenswaarden worden opgelegd opdat gronden mogen worden aanvaard. (bijzondere voorwaarden b), 5, 6 en 7); dat prima facie aldus de toepassing van biologische zuivering niet wordt toegelaten in de gevallen waarin zij geen BBT zou vormen omwille van te hoge concentraties van bepaalde componenten; dat voor het overige tweede verzoeker niet aantoonbaar is welke verontreinigde stoffen nog in significante hoeveelheden kunnen vrijkomen en waarvoor geen emissienormen zijn opgelegd; dat de eerste grief van het tweede onderdeel niet ernstig is;

3.2.4.2.2 Overwegende dat hierna de diverse grieven inzake de opgeworpen onvoldoende precisering in de motivering worden onderzocht :

* Inzake de overwegingen voor wat betreft de geluidshinder:

In het advies van de afdeling milieuvergunningen wordt aan de opmerkingen van de omwonenden inzake het geluid van de breekinstallatie tegemoet gekomen door te verwijzen naar de aanleg van een talud van 3 meter hoog met beplanting langs de Beneluxlaan en van een talud van 1,5 meter hoog met bomen en struiken en van een betonnen keerwand van 3 meter hoog met daarrond een windscherm. Tevens wordt de uitvoering van een akoestische studie voorgesteld binnen het jaar na de aanvang van de exploitatie. In het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie wordt ook verwezen naar de taluds en wordt voorgesteld de breekinstallatie één week op de twee te laten werken.

In het bestreden besluit worden beide adviezen gecombineerd ten gunste van de omwonenden: de breekinstallatie mag slechts om de andere week werken; de aanleg van taluds met groenschermen aan drie zijden van het bedrijfsterrein wordt opgelegd met aan de zijde van de Tragelweg nog een groen geluidswerend kunststofscherm van 3 meter hoog; binnen de vier maanden na de aanvang van de exploitatie moet door een erkend deskundige inzake "geluid" een volledig akoestisch onderzoek worden uitgevoerd, ook over een periode met maximale geluidsproductie door de beide inrichtingen en met de puinbreker in werking. Het verslag daarvan moet ter beoordeling aan diverse instanties worden overgemaakt. Aldus is prima facie op afdoende, geconcretiseerde wijze geantwoord op het bezwaar inzake geluidshinder, zodat het middelonderdeel op dit punt niet ernstig voorkomt.

- * Inzake de motivering in het bestreden besluit met betrekking tot de geluidshinder :

De geurhinder lijkt enkel voort te komen uit verdamping van vluchtige componenten (koolwaterstoffen) uit aangevoerde grond.

Dienaangaande worden nog een aantal preventieve maatregelen opgelegd, zoals verbod op aanvaarding van gronden met te hoge concentraties van een aantal stoffen en verplichte afdekking van met BTEX verontreinigde grond. Ook moet een register worden aangelegd van metingen van vrijgekomen gassen bij bioremediatie en van de data van vervangingen van de actieve koolfilter.

Bovendien moet, alvorens de exploitatie aan te vatten, met een erkend deskundige inzake "lucht" een rapport worden opgesteld met onder meer de maatregelen die noodzakelijk zijn om de luchtemissies tot een voor de omgeving aanvaardbaar niveau te beperken, met aanbevelingen en eventueel bijkomend te nemen maatregelen. Een tweede rapport moet nadien worden opgemaakt binnen een termijn van negen maanden met daarin de verwerking van de eerste ervaringen.

Tenslotte weze benadrukt dat de vergunning voor de biologische zuivering van niet-gevaarlijke verontreinigde gronden is gegeven voor de relatief beperkte termijn van drie jaar.

Door eisen te stellen aan de verontreinigde gronden die mogen worden aanvaard en door vooraf een studie op te leggen met aandacht voor de luchtemissies uit de verontreinigde grond alsmede een voortgangsstudie met de mogelijkheid om bijkomende maatregelen op te leggen en door de vergunningsduur te beperken, wordt prima facie op afdoende wijze het bezwaar inzake geurhinder beantwoord.

Aldus lijkt de motivering inzake de beperking van de geurhinder niet beperkt tot melding van de overheersende zuidwestelijke windrichting; dat het middelonderdeel op dit punt niet ernstig is.

- * Inzake de kritiek op de motivering op een aantal andere punten, die niet voldoende precies zou zijn :

- Het begrip "niet-gevaarlijke verontreinigde gronden" zou in het bestreden besluit niet zijn omschreven. Prima facie is zulks ook niet vereist : het wordt niet betwist dat het om afvalstoffen gaat en het begrip "niet gevaarlijke afvalstoffen" wordt gebruikt in Vlare II en stamt uit het Afvalstoffendecreet.

Op pagina 8 van het bestreden besluit wordt trouwens expliciet gesteld dat de hoofdactiviteit van de n.v. B.S.V. "erin zal bestaan licht verontreinigde gronden als niet-gevaarlijke afvalstof ingedeeld, biologisch te saneren (...)". Niet-gevaarlijke afvalstoffen staan tegenover gevaarlijke afvalstoffen, waarvan de catalogus in uitvoering van artikel 3, §3, 1°, van het Afvalstoffendecreet is opgenomen in bijlage 2.4.1.2 aan het VLAREA overeenkomstig artikel 2.4.1 van het VLAREA. Prima facie is niet vereist dat de vindplaats van ieder gebruikt begrip in een vergunningsbesluit wordt opgenomen, a fortiori niet nu in casu toch naar de indeling als niet-gevaarlijke afvalstof wordt verwezen.

- Met het voorgehouden gebrek aan normering inzake de exploitatie van de "betonmolen", wordt blijkbaar de puinbreker bedoeld. Desbetreffend volstaat het te verwijzen naar de sub 4.1.4.2.2. besproken grief inzake de geluidshinder.
- Artikel 4.1.3.2. van Vlarem II verplicht de exploitant als normaal zorgvuldig persoon alle nodige maatregelen te nemen om de buurt niet te hinderen door ondermeer geluid. Dit is een algemene milieuvoorwaarde die bij exploitatie van een ingedeelde inrichting moet worden nagekomen en die van rechtswege van toepassing is. Prima facie valt niet in te zien hoe zij vooraf kan geschonden zijn, nu het een plicht in hoofde van de exploitant en niet van de vergunningverlenende overheid betreft.
- Voor wat betreft het voorgehouden gebrek inzake de MER-plicht wordt verwezen naar de bespreking van het tweede middel, dat als niet ernstig wordt aangemerkt.
- De mededeling van milieuvergunningen van andere grondreinigingscentra werd door niemand gevraagd en tweede verzoeker toont prima facie niet aan aan wie en op grond waarvan vergunningen van derden zouden moeten worden meegedeeld. Die vergunningen lijken trouwens niet relevant te zijn nu in de huidige vergunning een maximum BTEX-concentratie voor verontreinigde grond wordt bepaald, hetgeen in de andere vergunningen blijkbaar niet het geval was.
- Volgens tweede verzoeker bestaat er onduidelijkheid over de herkomst en verontreiniging van de te zuiveren grond en de aard van de te verwerken inerte afvalstoffen. Het valt evenwel moeilijk in te zien hoe op voorhand de herkomst van toekomstig aan te voeren gronden zou kunnen worden gekend. Wel komt de aard van de aan te voeren verontreinigde gronden ook aan bod in de voorafgaandelijk en na een eerste exploitatie uit te voeren studie. De aard van de inerte afvalstoffen blijkt prima facie reeds uit het begrip zelf. Terzake zullen trouwens steekproeven worden uitgevoerd door OVAM, zoals in het bestreden

besluit uitdrukkelijk wordt vermeld. Prima facie wordt daarmee, samen met het opleggen van bepaalde maximum-concentraties, afdoende op het bezwaar inzake de aard van de aan te voeren en te verwerken gronden geantwoord.

- Volgens tweede verzoeker zou de situering van de inrichting in strijd zijn met artikel 8.2.1.2 en artikel 14 van het zogenaamde Inrichtingsbesluit. Voornoemd artikel 8.2.1.2. omschrijft enkel de bestemming "gebied voor milieubelastende industrie" en de kwestieuze inrichting bevindt zich prima facie ook binnen dat gebied. Tweede verzoeker toont niet aan op welke wijze die bepaling zou zijn geschonden. Artikel 14 van het zogenaamde Inrichtingsbesluit omschrijft bufferzones als zelfstandig bestemmingsgebied, doch dat is in casu niet voorzien door het gewestplan. Tweede verzoeker toont niet aan en het valt niet in te zien hoe het bestreden besluit, dat enkel een milieuvergunning geeft voor een inrichting in een gebied voor milieubelastende industrie, voormeld artikel 14 kan hebben geschonden;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het tweede onderdeel niet ernstig is;

3.2.4.3.1. Overwegende, wat het derde onderdeel betreft, dat, anders dan tweede verzoeker voorhoudt, er prima facie geen tegenstrijdigheid is te vinden in de motivering van het bestreden besluit door enerzijds te overwegen "dat het bedrijfsterrein ideaal is gelegen naar verkeerscirculatie toe ; dat geen dorpskern of uitgesproken woonomgeving rechtstreeks belast wordt" en anderzijds "dat de woonomgeving op 200 meter afstand ligt ten westen van het bedrijfsterrein van de twee toekomstige bedrijven";

3.2.4.3.2. Overwegende, wat het opgelegd noodplan betreft dat aan de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening ter goedkeuring moet worden voorgelegd, dat niet valt in te zien welk belang tweede verzoeker heeft tegen het opleggen in het bestreden besluit van zulk een plan, ook al blijkt dit plan reeds a priori te zijn uitgevoerd door de tussenkomende partijen;

3.2.5. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het eerste middel niet ernstig is;

3.3.1. Overwegende dat als tweede middel de schending wordt aangevoerd "van MER-plicht op grond van artikel 3.7 van het Besluit Van de

Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 betreffende hinderlijke inrichtingen die MER-plichtig zijn (B.S. 17 mei 1989), gewijzigd bij Besluit van Vlaamse Executieve van 4 februari 1997 (B.S. 21 februari 1997) 'afvalverwijderingsinstallaties voor verbranding, chemische omzetting of opslag in de grond van toxische en gevaarlijke afvalstoffen' en de Europese MER richtlijn 85/377/EEG van 27 juni 1985 gewijzigd met richtlijn 97/11/EG van 3 maart 1997 betreffende de milieueffectenbeoordeling van openbare en particuliere projecten"; dat in het verzoekschrift het middel in essentie als volgt wordt geadstrueerd :

Verontreinigde gronden zijn overeenkomstig artikel 2, 1°, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, afvalstoffen zodra men de vervuilde grond verwijdt..

In de vergunning worden "niet gevaarlijke verontreinigde gronden" vermeld, begrip dat men niet terugvindt in de wetgeving. In casu betreft het ook toxische gronden.

De inrichting had aan een milieu-effectenrapport moeten worden onderworpen overeenkomstig de artikelen 5 tot 10 tot van de Richtlijn 85/377/EEG .De inrichting is immers een afvalverwijderingsinstallatie voor verbranding, chemische omzetting of opslag in de grond van toxische en gevaarlijke afvalstoffen in de zin van bijlage 1 aan deze richtlijn.

Zowel de nuttige toepassing van afvalstoffen als het opslaan of storten ervan op of in de bodem blijft een zaak van "afvalstoffen". In het bestreden besluit is de MER-plicht niet eens geapprecieerd noch uitdrukkelijk vermeld, zodat ook de motiveringsplicht is geschonden.

De vergunning is eveneens in strijd met "de Europese Richtlijn van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen", waarbij in een resolutie van de Raad van 9 december 1996 is gesteld dat in de toekomst nog enkel veilige en gecontroleerde stortactiviteiten zouden mogen.

Zij is ook in strijd met artikel 1.2.1., §1 van het decreet van 5 april 1995, dat naar een hoog beschermingsniveau streeft en berust op o.m. het voorzorgsbeginsel, het beginsel van preventief handelen en bestrijding van milieuaantasting aan de bron;

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij in essentie het volgende antwoordt:

In de lijst met MER-plichtige inrichtingen staan de installaties voor verbranding, chemische omzetting of storting op of in de grond van gevaarlijke afvalstoffen vermeld.

De door de n.v. B.S.V. beoogde bio-afbraak heeft geen uitstaans met verbranding of chemische omzetting. Afgezien van de vraag of het hier om "storting" op de grond van "afval" gaat, is er geen MER-plicht omdat het niet over de opslag van als gevaarlijk ingedeelde afvalstoffen gaat. De biologische reiniging daarvan is niet onderworpen aan de MER-plicht, zolang er geen fysisch-chemische behandeling is, al dan niet in combinatie met mechanische behandeling;

3.3.3. Overwegende dat de tussenkomenende partijen in essentie doen gelden dat in artikel 3,7, van het MER-besluit enkel sprake is van gevaarlijke afvalstoffen, terwijl in de inrichting enkel gronden zullen worden behandeld die als niet-gevaarlijke afvalstof zijn ingedeeld en dat gezien de volstreekte afwezigheid van omschrijving van de wijze waarop de door tweede verzoeker aangehaalde Europese stortrichtlijn en de aangehaalde beginselen van milieubeleid zouden zijn geschonden, het middel op die punten niet ontvankelijk is;

3.3.4.1 Overwegende dat naar luid van artikel 3, 7, van het MER-besluit een milieu-effectenrapport is vereist voor "installaties voor de verbranding, chemische omzetting of storting op of in de grond van gevaarlijke afvalstoffen"; dat met het bestreden besluit enkel de vergunning wordt gegeven voor de aanvoer van niet-gevaarlijke afvalstoffen en inerte afvalstoffen; dat bovendien het prima facie niet gaat om verbranding, noch om chemische omzetting maar enkel om biologische zuivering en niet om storting, maar enkel om opslag van die afvalstoffen; dat in casu prima facie geen milieu-effectrapport is vereist krachtens het MER-besluit, zodat het middel in dit onderdeel niet ernstig voorkomt;

3.3.4.2. Overwegende, voorts, dat de Richtlijn 85/377/EEG, waarnaar tweede verzoeker verwijst, prima facie enkel bindend is voor de Lidstaten die ze verder dienen uit te voeren en aldus prima facie geen rechtstreekse werking heeft; dat dit ook geldt voor de geschonden geachte Richtlijn 1999/31/EG van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen; dat overigens deze richtlijn enkel van toepassing lijkt te zijn op stortplaatsen, en dus niet op de in het geding zijnde milieuvergunningaanvraag;

3.3.4.3. Overwegende, tenslotte, inzake de voorgehouden schending van het Milieubeleidsdecreet van 5 april 1995, dat tweede verzoeker enkel de beginselen vermeldt waarop milieubeleid gesteund is, zonder aan te duiden in hoeverre deze algemene bepalingen op milieuvergunningsaanvragen van toepassing zijn en zonder aan te duiden op welke wijze de aangehaalde beginselen zouden zijn geschonden met het bestreden besluit; dat die grief dan ook niet ontvankelijk is;

3.3.5. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het tweede middel niet ernstig is;

3.4.1. Overwegende dat als derde middel de schending wordt aangevoerd van het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en het vertrouwensbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, van het besluit van de Vlaamse regering van 26 juni 1996 tot aanstelling van een milieucoördinator, van artikel 2, 11°, h), van Vlarem I, van de artikelen 14 en 16, 4de lid, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, van de artikelen 1, 29°, en 30bis van Vlarem I, van artikel 23 van de Grondwet van artikel 2.1.3, artikel 4.1.2.1, artikel 4.5.6.1, artikel 5.2, en artikel 4.1.3.2 van Vlarem II, en van de artikelen 8.2.1.2 en 14 van het Inrichtingsbesluit van 28 december 1972; dat in het verzoekschrift het derde middel in essentie als volgt wordt ontwikkeld :

- Het bedrijf heeft slechts twee werknemers in dienst die de talrijke als bijzondere voorwaarden opgelegde analyses en voorzorgsmaatregelen zouden moeten nemen. De aanstelling van een milieucoördinator is niet voorzien in de vergunning.

De twee werknemers zullen de tijd niet hebben om de opgelegde taken en controles te vervullen, zodat de bijzondere voorwaarden dode letter zullen blijven. In het bestreden besluit wordt het argument over de deskundigheid van het personeel trouwens niet beantwoord.

- Artikel 2, 11°, h), van Vlarem I vereist de vermelding in de vergunningaanvraag van de BBT (gedefinieerd in artikel 1, 29°, van Vlarem I) om te voldoen aan de artikelen 14 en 16, §4, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. Artikel 30bis, § 5, van Vlarem I voorziet dat de BBT moet worden nagestreefd.

In het bestreden besluit wordt echter vermeld dat biologische reiniging van gronden in open lucht zeker geen BBT is omdat de verontreiniging enkel van de grond naar de lucht wordt verschoven. In strijd met voormelde

bepalingen wordt dus niet voor de BBT gekozen. Er is nochtans een betere techniek die ook in Nederland en Duitsland wordt gebruikt, nl. behandeling in een gesloten loods met biofilter.

- Het verbod van artikel 4.1.2.1 Vlare II om de buurt te hinderen door geur, rook, stof en geluid wordt geschonden.

- De HDPE-folie van 2,5 mm dikte is evenmin de BBT. (pagina 14 bestreden besluit) Er zijn betere middelen om een betonnen vloer "vloeistofdicht" te maken.

- De vergunning is niet sluitend doch vormt een gevaarlijk experiment. Vele controles zullen pas achteraf gebeuren. Dat analyses van de aangeboden verontreinigde gronden binnen de 48 uur zullen gebeuren, kan in werkelijkheid niet, hetgeen ook blijkt uit het advies van OVAM. (pagina 4, punt 7)

Op dit punt is het besluit gesteund op onjuiste feitelijke grondslag, is het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden alsook artikel 23 van de Grondwet als fundamenteel recht op de bescherming van het leefmilieu.

Het bestreden besluit is ook kennelijk onredelijk. Het is niet omdat het bedrijf in een zone voor milieubelastende industrie ligt, dat omwonenden milieuhinder moeten ondergaan.

Het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 5.2 van Vlare II worden geschonden doordat geen sectorale milieubepalingen werden opgelegd: geen normering voor de exploitatie van de betonmolen, geen normering betreffende het aantal decibels, geen juiste definiëring van de aard van de te zuiveren gronden noch van de aard van de te verwerken inerte afvalstoffen.

Het bestreden besluit is in strijd met het gewestplan omdat onvoldoende bufferzone is opgelegd in strijd met de artikelen 8.2.1.2 en 14 van het Inrichtingsbesluit van 28 december 1972.

3.4.2. Overwegende dat de verwerende partij in essentie daarop antwoordt wat volgt :

Ondanks de hoofdzakelijk gunstige adviezen, een informatievergadering en strenge milieuvorwaarden, blijft tweede verzoeker vrezen voor overdreven milieuhinder.

Het is in de praktijk niet mogelijk in te schatten waar de pijnpunten precies zullen liggen. Hinderlijke inrichtingen veroorzaken per definitie hinder en deze dient met het opleggen van milieuvorwaarden op een aanvaardbaar niveau te worden gebracht. Als dat niet kan met zulke voorwaarden, moet de vergunning

worden geweigerd. Als de overheid na afweging der belangen meent dat maatregelen mogelijk zijn om de exploitatie te kunnen laten plaatsvinden, dan zou het onbehoorlijk bestuur vormen om de vergunning toch te weigeren.

De naleving van milieuvoorwaarden is geen sinecure en de overheid moet erover waken. Voor de exploitant zijn strafrechtelijke sancties mogelijk.

Zoals bij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt gesteld, is de vrees van de verzoekende partijen begrijpelijk doch voorbarig. De hinder kan pas exact worden ingeschat na aanvang van de exploitatie. Nu er strenge voorwaarden zijn opgelegd, kan thans zeker niet tot onredelijkheid of onzorgvuldigheid worden besloten.

De drie laatste middelen uiten niet alleen de bezorgdheid van de verzoekende partijen over de gevolgen van het bestreden besluit, maar vormen minstens evenveel kritiek op het systeem van het geven van milieuvergunningen, van het toezicht erop en op het milieubeheer in het algemeen. Dit is echter niet relevant in het schorsingsdebat over een vergunningsbesluit;

3.4.3. Overwegende dat de tussenkommende partijen in essentie doen gelden wat volgt:

Het middel is volstrekt incoherent en dus onontvankelijk nu niet wordt omschreven hoe de vaak onjuist aangehaalde rechtsregels worden geschonden.

Inzake de vrees voor een afwezige of overwerkte milieucoördinator, is niet duidelijk welke rechtsregel tweede verzoeker op welke wijze geschonden acht, zodat dit onderdeel onontvankelijk is.

Tweede verzoeker toont niet aan hoe zij artikel 2, 11°, h), van Vlarem I en de artikelen 14 en 16, §4, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbewoud en het natuurlijk milieu geschonden achten, zodat ook dit onderdeel onontvankelijk is.

Als bijzondere voorwaarde is opgelegd dat de verzoekende partijen geen verontreinigde grond mogen aanvaarden met een BTEX-concentratie van meer dan 500 mg/kg droge stof, precies om niet in strijd te zijn met de BBT.

Volgens tweede verzoeker zou de HDPE-folie van 2,5 mm dikte zeker geen BBT zijn. Hij voert echter geen redelijk argument aan als zou de kwetsieuze folie geen BBT vormen.

De tussenkommende partijen hebben in hun verweerschrift van 8 mei 2001 onder afdeling 2.1, punt 5, uiteengezet dat artikel 5.2.4.3.3, §3, van Vlarem

II expliciet naar deze folie verwijst en dat de n.v. B.S.V. op en buiten haar bedrijfsterrein langs de Tragelweg meerdere peilbuizen zal plaatsen.

In het bestreden besluit wordt ook naar artikel 5.2.4.3.3, §3, van Vlarem II verwezen.

Tweede verzoeker vergeet dat onder de opslag van de verontreinigde grond niet enkel de folie zal liggen, maar ook een onderfundering van gebroken betonpuin, geotextiel, de folie zelf, een laag zand met draineerbuizen, een steenslagfundering en een asfaltlaag.

Het valt niet in te zien hoe een voor de n.v. B.S.V. tot drie jaar beperkte vergunning redelijkerwijze als "niet sluitend" kan worden beschouwd.

Het gaat volstrekt niet om enkel "interne controles", nu de mededeling van bepaalde studies en het noodplan wordt opgelegd. Bepaalde registers moeten trouwens ter inzage van de bevoegde overheid liggen.

Er is geen strijdigheid met het voorzorgsbeginsel, het geven van de kwestieuze vergunning vormt er juist een toepassing van. Daartoe zij verwezen naar de talrijke opgelegde bijzondere voorwaarden en de korte duurtijd van de vergunning voor de n.v. B.S.V.

Het onderdeel is trouwens onontvankelijk, nu tweede verzoeker niet omschrijft hoe het voorzorgsbeginsel geschonden zou zijn.

Tweede verzoeker verwijst naar de bijlage bij het verweerschrift van 8 mei 2001, waarin de n.v. SERVACO bevestigt de grondanalyses wel degelijk binnen de 48 uur te kunnen uitvoeren en rapporteren.

Tweede verzoeker omschrijft niet op welke wijze artikel 23 van de grondwet, artikel 2.1.3 van Vlarem II, het redelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel geschonden zouden zijn, zodat ook dit onderdeel onontvankelijk is.

De sectorale milieuvoorwaarden van afdeling 5.2 van Vlarem II zijn rechtstreeks bindend en moeten niet worden opgelegd. In dit onderdeel is het middel onontvankelijk.

Inzake de schending van de artikelen 8.2.1.2 en 14 van het inrichtingsbesluit is het middel onontvankelijk, nu tweede verzoeker niet omschrijft op welke wijze die bepalingen met het bestreden besluit worden geschonden.

Artikel 8.2.1.2 bepaalt enkel de bestemming van gebieden voor milieubelastende industrie terwijl artikel 14 bufferzones betreft als afzonderlijk bestemmingsgebied: dit laatste is in casu ter plaatse niet voorzien;

3.4.4. Overwegende dat de door tweede verzoeker diverse aangevoerde grieven prima facie als volgt worden beoordeeld :

- Prima facie verwijst tweede verzoeker naar het besluit van de Vlaamse regering van 26 juni 1996 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning alsook van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne. Met dit besluit werden Vlarem I en II gewijzigd voor wat betreft o.m. de aanstelling van een milieucoördinator.

Het met voormeld besluit gewijzigd artikel 4.1.9.1, §1, van Vlarem II bepaalt dat de exploitanten van inrichtingen die in de indelingslijst van bijlage I aan Vlarem I in de eerste klasse zijn ingedeeld, een milieucoördinator moeten aanstellen. Dit is een algemene milieuvoorwaarde die van rechtswege op de betrokken categorieën van inrichtingen, waaronder prima facie de inrichting van de tussenkomende partijen valt, van toepassing is.

Prima facie hoefde met het bestreden besluit dus niet expliciet de aanstelling van een milieucoördinator te worden opgelegd. De vraag of en hoe de tussenkomende partijen aan deze verplichting zullen voldoen, is een vraag van uitvoering en handhaving die los staat van de beslissing tot het al dan niet geven van een vergunning.

- De mate waarin de opgelegde bijzondere voorwaarden met het oorspronkelijk voorziene of met bijkomend personeel zullen moeten worden uitgevoerd, is prima facie een kwestie van uitvoering en eventueel handhaving van de vergunning. Dit is prima facie niet aan de orde bij het verlenen van de vergunning zelf, tenzij de voorwaarden zo moeilijk uitvoerbaar zouden zijn dat zij op een verkapte weigering zouden neerkomen, wat evenwel in casu niet het geval blijkt te zijn.

- Zoals reeds onder de bespreking van het tweede middel, aangehaald, is de verplichting om de BBT te voorzien prima facie niet geschonden. In die zin valt prima facie niet in te zien hoe artikel 2, 11°, h), van Vlarem I en de artikelen 14 en 16, §4, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu zouden zijn geschonden met het bestreden besluit.

Bij de bespreking van het tweede middel werd reeds uiteengezet waarom biologische reiniging van de verontreinigde gronden die voldoen aan de in casu opgelegde bijzondere voorwaarden niet in strijd is met de BBT.

- Zoals ook bij de bespreking van het tweede middel is uiteengezet, vormt artikel 4.1.2.1 van Vlarem II een algemene zorgvuldigheidsplicht die door iedere exploitant van een ingedeelde inrichting in acht moet worden genomen doch geen afzonderlijk criterium vormt dat in de vergunningsbesluiten moet worden voorzien.
- Het gebruik van de kwestieuze HDPE-folie is prima facie in artikel 5.2.4.3.3, § 3, van Vlarem II zelf voorzien voor de bodem en wanden van stortplaatsen. Tweede verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd in zijn niet gestaafde bewering dat deze folie geen BBT zou zijn. Terecht wijzen de tussenkommende partijen ook op de samenstelling van de onderlaag, waarvan de folie slechts één deel uitmaakt. Het feit dat enkel gronden met bepaalde maxima aan verontreinigende componenten mogen worden aanvaard, vormt een bijkomende garantie.
- Tweede verzoeker stelt dat de vergunning een gevaarlijk experiment vormt omdat controles pas achteraf zullen geschieden en omdat volgens het advies van OVAM geen analyses van de aangeboden verontreinigde gronden mogelijk zijn binnen de 48 uur. In het advies van OVAM van 21 mei 2001 wordt onder punt 7 enkel overwogen dat gronden die niet biologisch kunnen worden gereinigd, niet kunnen worden afgevoerd binnen de 48 uur omwille van de tijdsduur van de analyses. Er wordt evenwel niet gezegd dat de analyses niet binnen de 48 uur kunnen plaatsvinden. Tweede verzoeker gaat ook voorbij aan het feit dat de OVAM een gunstig advies heeft gegeven mits het opleggen van bepaalde bijzondere voorwaarden (geen gevaarlijke afvalstoffen, bepaalde maximum-concentraties) die prima facie ook in het bestreden besluit zijn overgenomen. Tenslotte dient vóór de effectieve aanvang van de activiteiten een uitgebreide studie plaats te vinden en nadien een evaluatie van de eerste activiteiten. De grief lijkt feitelijke grondslag te missen. Aldus valt prima facie ook niet in te zien hoe desbetreffend het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 23 van de grondwet zouden zijn geschonden.
- Tweede verzoeker voert niet aan op welke wijze het redelijkheidsbeginsel zou zijn geschonden, zodat het middel in dit onderdeel prima facie niet ontvankelijk voorkomt. De loutere vaststelling dat omwonenden eventueel hinder van een hinderlijke inrichting in een gebied voor milieubelastende industrie zouden moeten ondergaan, toont alleszins niet de schending van het redelijkheidsbeginsel aan, nu de inrichting precies in dergelijk bestemmingsgebied thuis hoort.
- Het niet-opleggen van sectorale milieubepalingen vormt prima facie geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel noch van de bepalingen in afdeling

5.2 van Vlarem II; die bepalingen zijn immers ambtshalve van toepassing op de inrichtingen die onder dat toepassingsgebied vallen.

- Inzake de voorgehouden schending van de artikelen 8.2.1.2 en 14 van het inrichtingsbesluit kan prima facie worden verwezen naar de bespreking van het tweede middel;

3.4.5. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het derde middel niet gegrond is;

3.5.1. Overwegende dat als vierde middel machtsafwending en de schending van het beginsel dat niemand rechter kan zijn in eigen zaak wordt aangevoerd; dat dit middel in essentie als volgt wordt ontwikkeld :

Het Vlaamse Gewest is meerderheidsaandeelhouder in de n.v. Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, die op haar beurt het bedrijfsterrein voor 30 jaar in concessie heeft gegeven aan de tussenkomende partijen. De concessionaris moet krachtens die overeenkomst alle inspanningen leveren om de nodige vergunningen te bekomen.

Het Vlaamse Gewest is dus zowel rechter als belanghebbende partij m.b.t. de vergunning;

3.5.2. Overwegende dat de tussenkomende partijen doen gelden dat het onduidelijk is welke rechtsregel op welke wijze zou zijn geschonden, zodat dit middel onontvankelijk is;

3.5.3.1. Overwegende dat de behandeling van een milieuvergunningsaanvraag een daad betreft van actief bestuur en geen jurisdictionele handeling en dat decretaal de bevoegdheid van de vergunningverlenende instanties is vastgelegd; dat daarenboven tweede verzoeker geenszins aantoonst dat de vergunningverlenende overheid niet onpartijdig is te werk gegaan; dat de grief niet ernstig is;

3.5.3.2 Overwegende, voorts, dat tweede verzoeker met de loutere stelling dat de verwerende partij aandeelhouder is in de vennootschap die eigenaar is van de gronden, geenszins aantoonst op welke wijze de verwerende partij haar beoordelingsbevoegdheid voor andere doeleinden zou hebben gebruikt dan waarvoor zij die bevoegdheid gekregen heeft; dat de grief niet ontvankelijk is;

3.6.1 Overwegende dat als vijfde middel "machtsoverschrijding" wordt aangevoerd; dat tweede verzoeker doet gelden wat volgt :

" Het advies van OVAM en VMM voldoet niet aan de wettelijke vereisten gezien niet alle aspecten goed werden bekeken. Schending van artikel 21, §5 en §6 VLAREM I waar geen oordeel wordt gegeven omtrent de emissies van afvalgassen.

Gezien de ministeriële beslissing werd getroffen op grond van onvolkomen advies, is er sprake van machtsafwending";

3.6.2. Overwegende dat in het verzoekschrift tot tussenkomst in essentie wordt betoogd dat overeenkomstig artikel 27, §2, laatste lid, van Vlarem I er bij gebrek aan advies geen sprake is van een "onvolkomen" advies maar van een "stilzwijgend gunstig" advies en dat ongeacht de inhoud van de adviezen de emissie van de afvalgassen in het bestreden besluit expliciet aan bod is gekomen met daarbij het opleggen van diverse bijzondere voorwaarden aan de n.v. B.S.V., nl. de nummers 4), 5), 6), 7) en 11);

3.6.3. Overwegende dat prima facie dit middel een kritiek vormt op de inhoud van twee voorafgaande adviezen en niet op het bestreden besluit zelf, zodat het niet ontvankelijk voorkomt;

4. Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste in artikel 17, 6 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gestelde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen zonder dat de door de tussenkomende partijen opgeworpen excepties van onontvankelijkheid moeten worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. DEVAMIX en de n.v. B.S.V. wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op 247,90 euro, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig juni tweeduizend en twee, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.